Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

14 ноември 2013 година*

„Член 267 ДФЕС — Понятие за юрисдикция — Производство, което следва да приключи с постановяване на решение с правораздавателен характер — Независимост — Явна липса на компетентност на Съда“

По дело C-49/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) с акт от 22 януари 2013 г., постъпил в Съда на 29 януари 2013 г., в рамките на производство по дело

MF 7 a.s.

срещу

MAFRA a.s.,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н M. Ilešič (докладчик), председател на състав, г-н C. G. Fernlund, г-н A. Ó Caoimh, г-жа C. Toader и г-н E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид взетото след изслушване на генералния адвокат решение да се произнесе с мотивирано определение съгласно член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда,

постанови настоящото

Определение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 2, буква г) от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 299, стр. 25).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между MF 7 a.s. (наричано по-нататък „MF 7“) и MAFRA a.s. (наричано по-нататък „MAFRA“) по повод на подадено от MF 7 искане за отмяна на регистрацията на марките „Mladá fronta DNES“ и „MLADÁ FRONTA DNES“, чийто притежател е MAFRA.

* Език на производството: чешки.

Правна уредба

Право на Съюза

3 Член 3, параграф 2, буква г) от Директива 2008/95 предвижда:

„Всяка държава членка може да предвиди, че регистрацията на дадена марка се отказва или ако бъде регистрирана, се обявява за недействителна, ако и доколкото:

[…]

г) заявката за регистрация на марката е подадена недобросъвестно от заявителя“.

Чешко право

4 Член 3, параграф 2, буква г) от Директива 2008/95 е транспониран в чешкото право с членове 4 и 32 от Закон № 441/2003 за марките (zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách) от 3 декември 2003 г.

5 Съгласно член 4, буква m) от този закон даден знак не може да бъде вписан в регистъра, ако е очевидно, че заявката за регистрация е подадена недобросъвестно.

6 Съгласно член 32, алинея 1 от посочения закон в производство, образувано по искане на трето лице или служебно, Úřad průmyslového vlastnictví (Службата по индустриална собственост) обявява дадена марка за недействителна, при положение че е регистрирана в нарушение на посочения член 4.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

7 „Mladá fronta“ е ежедневник, който се публикува от 1945 г. насам в Чешката република от предприятието Mladá fronta. С оглед на обозначаване на тази издателска дейност се използват знакът „Mladá fronta“ и съкращението „mf“, макар нито един от тези знаци да не е бил формално защитен преди 1991 г.

8 През 1990 г. дружеството MaF a.s. (наричано по-нататък „MaF“), което от посочената година нататък започва да публикува ежедневника „Mladá fronta DNES“, е учредено от редакционната колегия на ежедневника „Mladá fronta“. На 31 август 1990 г. и 19 декември 1990 г. са подписани съответно два търговски договора между предприятието Mladá fronta и предприятието MaF, в които са определени условията за публикуването на ежедневника „Mladá fronta DNES“. Впоследствие MaF прехвърля на MAFRA правата си за публикуване на посочения ежедневник и двата горепосочени договора са заменени с два договора от 30 декември 1991 г.

9 На 20 март 1991 г. Mladá fronta a.s., което е правоприемник на предприятието Mladá fronta, подава заявка за регистрация на националната марка „Mladá fronta“, която е вписана в регистъра на марките на 28 юли 1991 г. под номер 170613 за публикуване на периодични и непериодични издания, печатни материали и печатане за търговски цели, предоставяне на рекламни услуги, както и създаване на всякакъв вид реклама и бързо отпечатване от класове 16, 35 и 41 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година.

10 На 11 октомври 1991 г. MAFRA подава заявка за регистрация на националните марки „Mladá fronta DNES“ и „MLADÁ FRONTA DNES“, които са вписани в регистъра на марките на 17 февруари 1994 г. под номера 174995 и 174996 за вестници, списания, книги, печатни материали, разпространение, търговия, продажби, реклама и рекламни услуги, радио- и телевизионна дейност, дейности по представителство и посредничество, услуги по отпечатване, информационни услуги и услуги по проучване на общественото мнение от класове 16, 35, 38 и 41 по смисъла на посочената Ницска спогодба.

11 На 14 септември 2012 г. Úřad průmyslového vlastnictví е сезирана от MF 7 с искане за отмяна на регистрацията на марките „Mladá fronta DNES“ и „MLADÁ FRONTA DNES“, чийто притежател е MAFRA. В подкрепа на своето искане MF 7 посочва, че заявителят на разглежданите марки не е действал добросъвестно при подаване на заявката за регистрация, по-специално с оглед на това, че друг икономически оператор, а именно Mladá fronta a.s., има авторски права върху знака „Mladá fronta“.

12 При тези обстоятелства Úřad průmyslového vlastnictví решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 3, параграф 2, буква г) от Директива [2008/95] да се тълкува в смисъл, че за да се прецени дали заявител на марка е действал добросъвестно, са релевантни само обстоятелства, настъпили преди или към момента на подаването на заявката за марката, или могат да се вземат предвид и обстоятелства, настъпили след подаването на заявката като доказателства в подкрепа на факта, че заявителят е действал добросъвестно?

2) Необходимо ли е да се приложи Решение [от 20 ноември 2001 г. по дело Zino Davidoff и Levi Strauss (C-414/99-C-416/99, Recueil, стр. I-8691)] общо за всички дела, в които се преценява дали притежателят на марка е дал съгласието си за поведение, което може да доведе до отслабване или ограничаване на неговите изключителни права?

3) Възможно ли е да се направи извод за добросъвестност от страна на заявител на по-късна марка от факта, че притежателят на по-ранна марка е сключил споразумения с него, въз основа на които този притежател е дал съгласие за публикуването на периодични печатни материали, чието наименование е сходно с това на марката, заявена от заявителя на по-късната марка, дал е съгласие за регистрацията на посочените печатни материали от заявителя на по-късната марка и му е предложил подкрепа за тяхното публикуване, въпреки че съответните споразумения не уреждат изрично въпроса за правата на интелектуална собственост?

4) В случай че обстоятелствата, настъпили след подаването на заявката за марка, също могат да бъдат релевантни за преценката дали заявителят на марката е действал добросъвестно, възможно ли е при условията на евентуалност да се направи извод, че заявителят е действал добросъвестно, поради факта че притежателят на по-ранната марка съзнателно е търпял съществуването на спорната марка в продължение на поне десет години?“.

По компетентността на Съда

13 Съгласно член 53, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато разглеждането на определено дело очевидно не е от компетентността на Съда или когато искане, иск или жалба са явно недопустими, Съдът може във всеки един момент след изслушване на генералния адвокат и без да провежда докрай производството, да реши да се произнесе с мотивирано определение.

14 Тази разпоредба следва да бъде приложена в рамките на настоящото преюдициално запитване.

15 Съгласно постоянната съдебна практика, за да се прецени дали запитващият орган притежава качеството на юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — въпрос, уреден единствено от правото на Съюза, — Съдът взема предвид съвкупност от елементи, каквито са законоустановеният характер на органа, постоянното му естество, задължителността на неговата юрисдикция, състезателността на производството пред него, прилагането от органа на правни норми, както и независимостта му (вж. по-специално Решение от 17 септември 1997 г. по дело Dorsch Consult, C-54/96, Recueil, стр. I-4961, точка 23, Решение от 31 май 2005 г. по дело Syfait и др., C-53/03, Recueil, стр. I-4609, точка 29, Решение от 14 юни 2007 г. по дело Häupl, C-246/05, Сборник, стр. I-4673, точка 16 и Решение от 31 януари 2013 г. по дело Белов, C-394/11, точка 38).

16 По-специално, национален орган не може да бъде квалифициран като „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС при обстоятелства, при които той се произнася, упражнявайки неправораздавателни функции, като например функции с административен характер (вж. в този смисъл Решение по дело Белов, посочено по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).

17 При все това решението, което Úřad průmyslového vlastnictví следва да постанови в случай като разглеждания по главното производство, наподобява административно решение.

18 В това отношение следва да се посочи, че съгласно член 32, параграф 1 от Закон № 441/2003 производството пред Úřad průmyslového vlastnictví за обявяване на недействителност на марка може да бъде образувано не само по искане на трето лице, но и служебно от този орган, което сочи за обстоятелството, че посоченият орган няма качеството „юрисдикция“, а притежава характеристиките на административен орган.

19 Освен това съгласно писмените становища на чешкото правителство и на Европейската комисия решенията на Úřad průmyslového vlastnictví относно недействителността на дадена марка могат да бъдат обжалвани пред председателя на този орган, а решенията на председателя могат да бъдат обжалвани пред административния съд, като в производството по това обжалване Úřad průmyslového vlastnictví има качеството на ответник. Тази организация на средствата за защита срещу решение относно недействителността на дадена марка подчертава административния характер на решенията, постановени от този орган.

20 Освен това настоящото преюдициално запитване се различава в две отношения от запитването, във връзка с което е постановено Решение по дело Häupl, посочено по-горе, в което Съдът признава на Oberster Patent- und Markensenat (Върховен съвет по дела за патенти и марки, Австрия) качеството „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС.

21 Всъщност, от една страна, Oberster Patent- und Markensenat е компетентен да се произнася по жалби срещу решенията на Nichtigkeitsabteilung des Patentamtes (Отдел по процедурите за отмяна към Патентното ведомство) и на Beschwerdeabteilung des Patentamtes (Апелативен състав към Патентното ведомство). В замяна на това съгласно точка 19 от настоящото определение разглежданият по настоящото дело орган, Úřad průmyslového vlastnictví, се произнася относно искания за обявяване на недействителността на марки — компетентност, която, изглежда, е сходна с тази на Nichtigkeitsabteilung des Patentamtes.

22 От друга страна, съгласно точка 18 от Решение по дело Häupl, посочено по-горе, членовете на Oberster Patent- und Markensenat са напълно независими при изпълнение на функциите си и не са обвързани с никакви указания. Тяхната безпристрастност се потвърждава от обстоятелството, че мандатът им може да бъде прекратен предсрочно единствено поради извънредни и ясно определени причини.

23 Такива гаранции за независимост и безпристрастност, които са необходими, за да може даден орган да бъде квалифициран като „юрисдикция“ по смисъла на член 267 ДФЕС, изискват наличието на правила, по-конкретно що се отнася до състава на инстанцията, назначаването, срока на упражняване на функциите, както и основанията за въздържане, отвод и отзоваване на членовете ѝ, даващи възможност да се отстрани всяко оправдано съмнение в съзнанието на страните в производството относно неподатливостта на посочената инстанция към външни фактори и неутралността ѝ по отношение на противопоставящите се интереси (вж. по-специално Определение от 14 май 2008 г. по дело Pilato, C-109/07, Сборник, стр. I-3503, точка 24 и Решение от 31 януари 2013 г. по дело D. и A., C-175/11, точка 97).

24 От писмените становища на чешкото правителство и на Комисията обаче изглежда, че основанията за евентуално отзоваване на председателя на Úřad průmyslového vlastnictví от чешкото правителство, както и продължителността на мандата на посочения председател, не са законово установени.

25 От гореизложеното следва, че произнасянето по преюдициалните въпроси, поставени от Úřad průmyslového vlastnictví, очевидно не е от компетентността на Съда.

По съдебните разноски

26 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващия орган, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) определи:

Произнасянето по въпросите, поставени от Úřad průmyslového vlastnictví (Чешка република) с акт от 22 януари 2013 г., очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

Подписи